

KIM JEST CZŁOWIEK Z RZ 7?

Tekst biblijny: Rz 7,4-6.

Cel lekcji

Poznanie: Zrozumienie, że Paweł wzywa do zmiany z tożsamości prawa grzechu i śmierci na nową tożsamość człowieka zjednoczonego z Chrystusem.

Odczucie: Radowanie się z więzi z Chrystusem i świadomości, że Duch Święty działa w ramach tej więzi.

Działanie: Przynoszenie owocu dla Boga w sposób niemożliwy bez więzi z Chrystusem.

Plan nauczania

I. Poznanie: Jezus nie będzie się tobą dzielił.

A. Skoro prawo jest święte, sprawiedliwe, dobre i duchowe, dlaczego Paweł kieruje swoich adresatów, by szukali nowej tożsamości w Chrystusie a nie w prawie?

B. Dlaczego nie możemy być „poślubieni” jednocześnie Chrystusowi i prawu? Czego obawia się Paweł, gdybyśmy próbowali takiej podwójnej lojalności?

II. Odczucie: Śmierć i ponowne małżeństwo.

A. Co znaczy „umrzeć” dla czegoś, aby „żyć” dla czegoś (czy Kogoś) innego?

B. Dlaczego małżeństwo jest tak trafną metaforą więzi z Chrystusem?

III. Działanie: Posłuszeństwo w Duchu.

A. Na czym polega służba w nowy sposób w Duchu i służba w stary sposób, według litery (Rz 7,6)?

B. W odniesieniu do poprzedniego pytania, czy treść takiego posłuszeństwa jest inna, taka sama, a może po trochu jednego i drugiego?

Podsumowanie: Rz 7 rozszerza przeciwstawienie z Rz 6 i pełniej wyjaśnia, jak zmagania między dwoma doświadczeniami - prawa, grzechu i śmierci kontra Chrystusa, Ducha Świętego, posłuszeństwa i życia - rozgrywają się w życiu człowieka.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 7,1-14.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Choć prawo jest dobre samo w sobie, to jednak nie jest w stanie wytworzyć posłuszeństwa i życia, jakiego Bóg oczekuje od swojego ludu. W pewnym sensie prawo wydaje się zaostrzać problem grzechu. Paweł uważnie stara się zastąpić prawo jako pierwszoplanowe źródło tożsamości, a jednocześnie stara się je potwierdzić i bronić go, ale łączy swoich adresatów z ich nową tożsamością w Chrystusie. W tej nowej tożsamości liczy się Duch, życie i - jak na ironię - prawdziwe posłuszeństwo prawu.

Tylko dla nauczyciela: Jako Kościół powtarzamy za Pawłem wiele argumentów na rzecz prawa Bożego, ale czasami trudno nam wyjaśnić negatywne stwierdzenia Pawła dotyczące prawa. Zwróć uwagę, jak Paweł opisuje fenomen prawa w Rz 7 i pokieruj uczestnikami lekcji tak, by przyjęli wyjaśnienie Pawła.

Otwarcie dyskusji: Jeśli jesteś adwentystą dnia siódmego, możesz się spotkać w każdej chwili z ostrą krytyką innych chrześcijan, którzy będą mówić: „Wy wciąż żyjecie w starym przymierzu!”, „Jesteśmy zbawieni przez łaskę, a nie przez prawo!”, „Przykazania zostały przybite do krzyża!”, „Jesteś legalistą!”, „Paweł napisał, że...” itd. itp. Jak na to odpowiedzieć?

Gdy spotykamy się z cytowaniem przeciwko nam negatywnych komentarzy Pawła dotyczących prawa, istnieje pokusa, by w odpowiedzi na to zacząć cytować wypowiedzi Pawła, Jana, Jakuba i samego Jezusa na poparcie prawa. Ale ta taktyka służy jedynie przeciwstawianiu pozornie sprzecznych fragmentów *Biblii*. Bardziej trwały wpływ na naszych rozmówców może wywrzeć to, gdy sięgniemy właśnie do tych fragmentów, których używają przeciwko nam, a następnie wyjaśnimy im *kontekst* tego, co naprawdę oznaczają. Takie podejście jest szczególnie istotne w przypadku Rz 6—7.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego w przypadku sporów dotyczących prawa bardziej skuteczne jest trzymanie się argumentów Pawła niż sięganie do fragmentów z innych ksiąg biblijnych?
2. Choć Rz 7 jest obecnie uważany za kontrowersyjny, to czy według ciebie był taki dla pierwszych adresatów? Uzasadnij swoją odpowiedź.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Rz 7 jest rozszerzeniem Rz 6, tak więc możemy znaleźć w nim paralelne pojęcia, które Paweł powtarza i rozszerza. Sięgnij także do Rz 8, gdyż wiele wątków myślenia Pawła jest tam zebranych, a twoje wnioski powinny zgadzać się z tymi zawartymi w Rz 8.

Komentarz biblijny

II. Pogrzeb i powtórne małżeństwo (przeczytaj Rz 7,1-4).

Paweł łączy dwie metafory - śmierć i małżeństwo - by zilustrować istotną zmianę, jaka następuje w wyniku nastania ery mesjańskiej. Ilustracja ta obejmuje dwóch mężów i żonę, ale interpretacja jest koncepcyjnie podchwytliwa, gdyż ten, który umiera („i wy umarliście”) jest tym samym, który zawiera ponowne małżeństwo („by należeć do innego”). To znaczenie zawiera sugestię, że „wy” to żona poślubiona jednemu mężowi. Drugi mąż to ten, który został „zmartwychwzbudzony” (Rz 6,9), to znaczy Jezus. Tak więc łącząc to wszystko Paweł mówi, że wy umarliście, abyście wy mogli ponownie zawrzeć związek. W tym kontekście umierający „wy” to ci sami, którzy „umarli dla grzechu”, których „stary człowiek został ukrzyżowany”, aby „grzeszne ciało” mogło zostać unicestwione (Rz 6,2.6). Ale jak umieramy z Chrystusem w Jego ukrzyżowaniu, tak *żyjemy* przez Jego zmartwychwstanie (Rz 6,4). Tak

więc występuje tu wyraźne wskazanie, że ta sama osoba może umrzeć, ale jednocześnie żyć. Tak więc bycie jednocześnie umarłą żoną i żyjącą żoną nie jest niczym dziwnym.

Niektórzy doszli do błędnego wniosku, że prawo jest umarłym mężem. Ale prawo jest tym, dla czego umarł człowiek. Samo prawo nie umarło, ale umarł nasz związek z nim. Prawo w tej ilustracji jest wiążącym wpływem, który trzymał kobietę przy jej pierwszym mężu. Śmierć była sposobem, przez który ta więź została zerwana w celu zawarcia ponownego małżeństwa z Chrystusem. Jest to subtelna, ale ważna różnica.

Zatem co oznaczają te subtelnie niuansy i do czego zmierza Paweł? Po pierwsze, zwróć uwagę, do kogo kieruje swoje słowa: „mówię przeciw do tych, co Prawo znają” (Rz 7,1 BT). Są to albo Żydzi, albo judaistyczni prozelici. Ich tożsamość, tak etniczna, jak religijna, jest całkowicie związana z prawem w sposób trudny do zrozumienia dla pogan (większości z nas) w XXI wieku. Jednak w Człowieku z Nazaretu Bóg ukazał największe objawienie swej zbawczej sprawiedliwości, a choć zostało ono poświadczone w prawie, to jednak jest ono „niezależne od Prawa” (Rz 3,21).

Tak więc Paweł w pewnym sensie zmagają się z sytuacją, w której „dobre jest wrogiem lepszego”. Dokonanie przejścia od zachowywania prawa jako źródła narodowej tożsamości (ze świątynią, symbolami, znakami przymierza [takimi jak obrzezanie], itd.) do nowej tożsamości osnutej wokół umarłego i zmartwychwstałego Mesjasza okazało się niezwykle trudne. Ale Paweł dobrze wiedział, że lud Boży znajduje się obecnie w erze mesjańskiej, nowotestamentowej, a historia Izraela dobiegła do swego ostatniego rozdziału. Pragnął więc zachęcić Izraelitów, by nadążali za dynamicznym Bożym ruchem.

Do rozważenia: Jak pamięć o dziejach Izraela pomaga nam zrozumieć niektóre argumenty Pawła? Pamiętając nauczanie Chrystusa o prawie, jakiego rodzaju życia powinien oczekiwać chrześcijanin w więzi z Chrystusem?

II. Grzech wykorzystuje prawo (przeczytaj Rz 7,5-14).

Innym, niezbyt często podkreślanym powodem, dla którego, według Pawła, konieczne jest „umrzeć dla Prawa” (Rz 7,4 BT) jest ten rozwijający się temat grzechu wykorzystującego prawo do swoich celów. Zwróć uwagę na następujące następstwo kolejnych stwierdzeń: „Prawo pojawiło się po to, aby przestępstwo jeszcze bardziej obfitowało”; „grzeszne namiętności [pobudzone] przez Prawo działały w naszych członkach, by owoc przynosić śmierci”; „grzech przez przykazanie otrzymał bodziec i wzbudził we mnie wszelką pożydlivość”; „przykazanie, które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci”; „grzech otrzymawszy podniecie przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił” (Rz 5,20 BKR; 7,5 BT; 7,8.10.11). Ale jak coś tak dobrego i świętego jak prawo Boże (Rz 7,12) może tak wyraźnie być wykorzystane przez grzech i śmierć?

Odpowiedź leży w założeniu, jakie Paweł objaśnia co najmniej w trzech wersetach: (1) „Jak długo bowiem wiedziliśmy życie cielesne, grzeszne namiętności [pobudzone] przez Prawo działały w naszych członkach, by owoc przynosić śmierci” (Rz 7,5 BT); (2) „Wiemy przeciw, że Prawo jest duchowe. A ja jestem cielesny, zaprzędany w niewolę grzechu” (Rz 7,14 BT); „Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, [tego dokonał Bóg]” (Rz 8,3 BT). Kiedy ciało, które jest zdecydowanie przeciwne prawu (Rz 8,7-8), zostaje skonfrontowane z prawem, grzech i śmierć są tego skutkiem, co może wyglądać tak, jakby to prawo spowodowało jedno i drugie. Ale taki wniosek byłby nieuprawniony, a Paweł z naciskiem zaprzecza, by prawo miało być winne. Twierdzi, iż jest niemożliwe, by prawo było grzechem czy będąc dobre powodowało śmierć (Rz 7,7.13). Wina leży całkowicie po stronie grzechu, a choć prawo odgrywa istotną rolę w dynamicznej relacji między grzechem i śmiercią, to jednak nie ponosi za nie winy.

Paweł spodziewał się, że te niespodziewane powiązania między grzechem i prawem wzbudzą zdziwienie. Tak więc Rz 7 jest najmocniejszą obroną prawa we wszystkich pismach Pawła.

Pytanie do rozważenia i dyskusji: Wyjaśnij własnymi słowami dynamiczną relację między prawem, grzechem, śmiercią i ciałem wyłożoną w Rz 7. Dlaczego Paweł tak żywiołowo wystąpił w obronie prawa w świetle swoich wcześniejszych argumentów?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Jeśli w twoim zborze istnieje silne stronnictwo legalistyczne, konieczne jest przeniesienie tożsamości z reguł na więź z Chrystusem. Z drugiej strony w czasach cechujących się niechęcią wobec prawa Bożego obrona prawa przez Pawła jest niezwykle stosowna. Prowadząc tę lekcję weź pod uwagę poglądy uczestników.

Pytania do zastosowania

1. Jakie powiązania dostrzegasz między dwoma mężami na początku rozdziału i wewnętrznym zmaganiem opisanym pod koniec rozdziału?
2. Co Rz 7 ma do powiedzenia komuś, kto czuje się opanowany przez grzech?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Pisma Pawła nie zawsze są łatwe do zrozumienia. Jednak Paweł w wielu przypadkach powtarza daną tezę kilkakrotnie na różne sposoby. Jeśli nie rozumiemy jej wyrażonej w jeden sposób, to jest nadzieja, że zrozumiemy ją wyrażoną inaczej w innych pismach Pawła. Wskaż przykład takiego powtórzenia i innego wyrażenia tej samej prawdy w pismach Pawła oraz zachęć uczestników lekcji, by nie ustawiali w studiowaniu tych pism.

Zadania

1. Pomyśl o Rz 7 jako komentarzu do Rz 6 czy odwrotnie i zwróć uwagę, jak wiele wersetów możesz znaleźć, które objaśniają się nawzajem.
2. Przeczytaj Rz 1—8 bez dłuższych przerw wraz z kilkoma osobami i podzielcie się spostrzeżeniami wynikającymi z szerszego obrazu tych rozdziałów, a nie tylko studium wybranych wersetów.